

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Praeposito Et Canonicis Ecclesiae Colocen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

illius sequentes exemplum qui cum mulieri dixisset, *Nemo te condemnavit, mulier?* & illa, *Nemo, Domine. Nec ego* (inquit) *te condemnabo. Vade, jam amplius noli peccare.* Quia verò prædicti Canonici citra vinculum inscriptionis desistere voluerunt, eis de juris permissione id non diximus imputandum. Ne autem in absolute tua * nimis procedere videamur, quamvis potius in odore bonæ opinionis coëpiscoporum nostrorum quam eorum infamia delectemur, venerabili fratri nostro Cabilonensi Episcopo & dilecto filio Abbati de Firmitate inquisitionem famæ tuæ duximus committendam. Datum Romæ &c. IV. Idus Iunij.

* Apud Gregor.
minus canonic.
c.

CISTERCII ET TVLLEI
Abbatibus.

Epist. 178.
Vt Thesaurarius
Bisuntinus
ad personalem
residentiam vocetur.

EX parte dilectorum filiorum Canonicorum Ecclesiæ S. Iohannis Bisuntin. fuit in audientia nostra propositum quòd cum Thesaurariam Ecclesiæ Bisuntinæ cuidam Teutonico, videlicet C. qui in Treveren. & Spiren. Ecclesiis redditus quamplures habere dignoscitur, ad instantiam Othonis Comitis Burgundiæ inviti & coacti assignaverint, licet necessitas multò plus exigat continuam residentiam Thesaurarii quam alicujus personæ, per spatium duorum annorum & amplius præfatus Thesaurarius non habuit ad Ecclesiam Bisuntin. accessum, & ita Thesaurarii locum in casum occupat, propter quod ipsa Ecclesia debito servitio defraudatur, & multiplex sustinet detrimentum. Quoniam igitur rationi & æquitati consonat ut portet onus qui percipit proventus honoris, cum ecclesiasticæ dignitates ad hoc fuerint institutæ ut hi qui obtinuerint eas dignè Domino famulentur, discretionis vestræ per apost. scripta mandamus quatenus memoratum C. ut in Ecclesia Bisuntina, prout ex dignitate Thesaurariæ tenetur, residentiam faciat, moneatis diligentius, & studiosius inducatis. Si verò monitis vestris obtemperare noluerit, vel si fortè spontaneus cesserit, vos auctoritate nostra suffulti, juxta canonicas sanctiones & consuetudinem Ecclesiæ Bisuntin. in substituendo Thesaurario, sublato contradictionis & appellationis obstaculo, procedatis. Nullis literis &c. harum mentione &c. Datum Romæ &c. VI. Idus Iunij.

MEDIOLANEN. ARCHIEPISC.

Cum adeo scripta sedis apostolicæ moderemur ut ex certa scientia nihil in eis faciamus apponi quod de jure debeat reprehendi, miramur non modicum & movemur quòd quoties ad te vel aliquos tibi subiectos nostras literas destinamus, te super eis mirari rescribis, ac si mandarem aliquid inhonestum. Scripsisti etenim nobis quòd cum P. Clericus in Ecclesia * Modevien. sufficientem sibi sit præbendam adeptus, miraberis quòd pro receptione ipsius in Ecclesia de Grongonsola Præposito & fratribus ejusdem Ecclesiæ literas apostolicas miseramus, cum si literarum nostrarum diligenter seriem attendisses, nihil penitus invenires in eis quod tuum debuisset animum offendisse. Cum enim in literis ipsis nec de præbenda ipsius P. mentio haberetur, nec Modevien. Canonicus, immo nec etiam Clericus diceretur in eis, & in literis ipsis hæc esset adjecta conditio, si dignus existeret ad ecclesiasticum beneficium obtinendum, & si eadem Ecclesia ex dono parentum ipsius quandam capellam cum dote fuisset adepta, & à consanguineis ejus oblationes & mortuaria pro tempore & decimas perciperet annuatim, intelligere potuisses qualiter literæ ipsæ fuerant impetratæ, in quibus de beneficio ipsius, pro quo scribebatur, mentio non fiebat. Ideoque fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus cum ad te vel ad tuos literæ apostolicæ diriguntur, earum tenorem diligenter attendas, & quod mandatur in eis, dum tamen nec per suppressionem veritatis aut expressionem falsitatis obtentæ fuerint, facias effectui mancipari. Datum Romæ &c. XIII. Kalend. Iulij.

Epist. 179.
Pontificia littera
sunt recipiende
& excoequenda
nisi obreptum
existant.
Cap. Cum ad
Descriptis.

* In Tertio
litt. Mediocis.

PRÆPOSITO ET CANONICIS
Ecclesiæ Colocen.

Cum à nobis petitur &c. usque ad verbum assensu. Decimas villarum in Colocen. parochia Zumuzcircum minoris Ester, in parochia Ocur, Tere-thiæ, Varod, Cheud, & Cheud prædium Hyppoliti Scolounta, Varos, Ytoud, in parochia Budrug, Luascu, Buu, Ban, prædium dom. Cheucuucheton, in paroch. Cameras, Egres, Thoboid, & totius parochiæ Ecclesiæ de Miger, agnos etiam villarum

Epist. 180.
Confirmat. per
percipiendi decimas
ex certis
villis.

villarum Sarmegi, Ichasei Abbatis, Vd. laorcharian, Dobosa majoris, Dobosa minoris, Posciba, Cheul, Scetij vobis à vener. fratre nostro Archiepiscopo Colocen. concessas, sicut prædicta omnia justè ac sine controversia possidetis, & in ejusdem Archiepiscopi authentico plenius continetur, vobis & per vos Ecclesiæ vestræ auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti pagina communimus. Nulli ergo &c. Datum &c. ut supra, Idibus Junij.

COLOCEN. ARCHIEPISCOPO.

Epist. 281.
Committeretur
illi instauratio
cenobij sancti
Stephani.

AD audientiam nostram noveris pervenisse quòd inlytæ recordationis Dux Belus olim in archiepiscopatu tuo, in proprio fundo suo, qui appellatur Caet, monasterium in protomartyris Stephani honorem construxit, adeo illud amplis possessionibus redditibusque ditavit, quòd XXX. monachi in eo secundum beati Benedicti regulam Domino servientes, sustentationem sufficienter habebant, & hospites & pauperes ad ipsum monasterium divertentes procuracionem recipiebant de necessariis competentem. Quadringentas etiam marchas argenti, præter cruces & calices, idem nobilis eidem loco ad ipsius Ecclesiæ concessit ornatum. Cùmque post multa tempora prædicti fratres suum ibidem impendissent Domino famulatum, tandem de voluntate regia, bonæ memoriæ A. prædecessore tuo suum in parte præbente consensum, Canonicis sancti Abrahæ de Valle Ebron idem cenobium est collatum, tali conditione apposta, videlicet si sedis apostolicæ moderatio translationem hujusmodi approbaret & duceret sustinendam. Verùm dicti Canonici, monachis prænominatis exclusis, auctoritate apostolica nullatenus comparente, monasterium ipsum intrarunt: per quorum administrationem inutilem adeo bona ejusdem cenobij dilapidata noscuntur, possessionesque distractæ, quòd ipsum monasterium propter nimiam paupertatem deserere sunt coacti, vix in eo tribus solummodo remanentibus, qui cum rubore & verecundia multa in eo, sicut dicitur, commorantur. Quia igitur de ipsius processu negocij nobis plenè non constitit, discretioni tuæ, de qua plenè confidimus, ipsius monasterij ordinationem auctoritate præsentium committentes, frater-

nitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus ejusdem cenobij utilitate pensata, solum Deum præ oculis habens, quicquid de ipsius institutione, sive de reducendis monachis in monasterium ipsum, seu dimittendis in eo Canonicis nominatis, secundum Deum videris statuendum, auctoritate nostra subl. omni cõtradictionis & appellacionis obstaculo instituere non omittas; ita quòd idem monasterium in meliorem statum possit tua sollicitudine faciente reduci, & nos, cùm audierimus, providentiam tuam debeamus dignis in Domino laudibus commendare. Datum Romæ.

GRADEN. PATRIARCHÆ.

CVM dilecti filij G. Prior Ecclesiæ sancti Salvatoris, quæ Canonico-rum est regularium, & D. Syndicus Ecclesiæ sancti Bartholomæi de Venetiis, quæ est secularium Clericorum, pro quæstione quæ inter ipsas Ecclesias vertebatur, ad sedem apostolicam accessissent, dilectum filium P. tituli S. Cæcilie Presbyt. Cardinalem eis concessimus auditorem: in cujus audientia Prior proposuit memoratus quòd felicis recordationis Lucius, & ad ejus imitationem Urbanus, Gregorius, & Clemens prædecessores nostri, tum pro dissensione sedanda, tum etiam pro religione fovenda, Ecclesiam S. Bartholomæi per venerab. fratrem nostrum M. Castellanum Episcopum Ecclesiæ sancti Salvatoris adungi & perpetuò subjici mandavere, & demum cùm per Castellanum Episcopum id nullatenus fuisset executioni mandatum, bonæ memoriæ Celestinus prædecessor noster idem eidem Episcopo injungendo præcepit, mandans venerabilibus fratribus nostris *Exulan. & Civitatis novæ Episcopis ut ipso in executione hujus mandati cessante, illi hoc exequi non differrent. Vnde idem Castellanus Episcopus, quod injunctum ei fuerat, statim executioni mandavit, ipsum Priorem investiens de prædicta Ecclesia, & per Clericum suum in ejus corporalem possessionem inducens. Et ideo postulabat ut quod ab eo de mandato sedis apostolicæ factum erat, auctoritatis nostræ robore firmaretur. E contra verò supradictus D. pro Ecclesia S. Bartholomæi respondendo proposuit quòd cùm olim inter prædictas Ecclesias super jure parochiali quæstio verteretur, & à bonæ

Epist. 282.
Ut concordia
inter Ecclesiam
S. Salvatoris &
Ecclesiam S.
Bartholomæi
de Venetiis ini-
ta fervetur.

* f. Efeulan.